

KOMMUNERNES LØNNINGSNÆVN

WEIDEKAMPSTG. 10
2300 KØBENHAVN S
TELEFON 3388 8050
E-MAIL: kl@lnaevn.dk
www.lnaevn.dk

DATO: 6. juli 2018

Ankestyrelsen, Tilsynet
7998 Statsservice

KLN.NR.: 00100/00110

AD J.NR.:

[ast@ast.dk]

KL har i 2013 forelagt en sag for Kommunernes Lønningsnævn, KLN, om uhjemlet lokalt aftalt aflønning mv. af en tidligere direktør i et fælleskommunalt forsyningsselskab, A.

Ansættelsen af direktøren i A var oprindeligt fra 2003 baseret på en tidsbegrænset kontraktansættelse, som KL's sekretariat indgik med baggrund i en bemyndigelse fra KLN. KLN har således givet KL bemyndigelse til at indgå konkrete tidsbegrænsede kontraktansættelser på nærmere angivne vilkår for visse direktør- og chefstillinger, herunder direktører for fælleskommunale virksomheder etableret i henhold til styrelseslovens § 60.

Sagen omhandler et usædvanligt stort antal forhold og lokale sagsforløb mv., som afviger fra den oprindelige kontrakt, og som er indgået af forsyningsselskabets bestyrelse eller bestyrelsesformand uden KL's medvirken.

Forholdene drejer sig bl.a. om udbetaling af løntillæg, lokallønstillæg som ikke kan ydes til denne kategori af chefer, forlængelse af kontraktansættelsen uden KL-godkendelse og ud over de ifølge KLN-bemyndigelsen mulige 9 års samlet kontraktperiode samt fratrædelsesgodtgørelse svarende til aftalen for åremålsansættelse, dvs. samlet set svarende til 13 måneders løn.

Kommunernes Lønningsnævn godkendte ud fra en helhedsvurdering og under hensyn til sagens konkrete omstændigheder i april 2013 den samlede stedfundne aflønning af direktøren for forsyningsselskabet for perioden 1. januar 2003 til 31. december 2012, hvor direktøren fratrådte. Hjemlen for KLN var dispensationsbestemmelsen i § 4, stk. 2 i bekendtgørelsen om Kommunernes Lønningsnævn. I den forbindelse blev der bl.a. henset til, at den samlede aflønning ikke forekom urimelig høj under de konkrete omstændigheder, at aflønningen samlet set ikke ville være grænseoverskridende i relation til nævnets hidtidige praksis, at der ikke i forløbet var skredet ind ligesom direktørens personaleorganisation og selskabets bestyrelse havde været inddraget og at sagen først opstod i tilknytning til direktørens fratræden med udgangen af 2012 med henblik på pensionering.

Lønningsnævnet fandt derimod ikke grundlag for godkendelse af de lokalt indgåede uhjemlede aftaler i perioden, og godkendte således heller ikke den ansøgte og ikke udbetalte fratrædelsesgodtgørelse svarende til 13 måneders løn.

Lønningsnævnet blev efterfølgende i 2015 af forsyningsselskab B, som forsyningsselskab A var blevet fusioneret ind i, på ny bedt om at godkende fratrædelsesgodtgørelsen svarende til 13 måneders løn. Nævnet afviste i marts 2016 at genoptage sagen.

Herefter blev forsyningsselskab B i 2014 sagsøgt af Ingeniørforeningen IDA som mandatar for direktøren med krav om udbetaling af fratrædelsesgodtgørelsen på 13 måneder, subsidiært mindre beløb.

Byretten dømte i december 2016 forsyningsselskabet til at betale godt 0,7 mio. kr. med tillæg af procesrente til sagsøgeren.

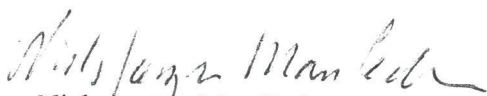
Sagen blev herefter af forsyningsselskabet anket til landsretten, som afsagde dom den 17. maj 2018.

Landsrettens dom giver sagsøgte medhold i, at der ikke skal betales fratrædelsesgodtgørelsen på 13 måneders løn, og heller ikke et mindre beløb. I landsrettens begrundelse lægges det til grund, at bemyndigelsen til at kunne indgå konkrete tidsbegrænsede kontraktansættelser er givet til KL og efter bevisførelsen ikke til de enkelte kommuner. Da KLN efterfølgende afviste at godkende vilkåret om fratrædelsesgodtgørelse er dette ugyldigt.

Om dommens nærmere indhold henvises til teksten fra Vestre Landsret, [...]

Ovenstående meddeles til orientering.

Med venlig hilsen

Niels Jørgen Mau Pedersen
Sekretariatschef